

Notat vedrørende behandling hos kiropraktorer af børn under 1 år

1. Folketinget vedtog den 30. maj 1991 det af sundhedsministeren fremsatte forslag til lov om kiropraktorer m.v. Loven trådte i kraft den 1. januar 1992.

Under den afsluttende del af behandlingen i Folketinget af lovforslaget blev indføjet følgende bestemmelse: »§ 7, stk. 3. En kiropraktor må behandle børn under 1 år, når barnets læge skriftligt har afgivet erklæring om, at barnet ikke har sygdomme eller sygdomstilstande, der kontraindicerer behandling hos en kiropraktor.«

I bemærkningerne til ændringsforslaget blev anført følgende: »Ændringsforslaget er stillet for at sikre, at der fortsat vil være adgang til kiropraktorbehandling for børn under 1 år i overensstemmelse med flertallets (Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Fremskridtspartiet, Centrum-Demokraterne, Kristeligt Folkeparti) udtalelse i udvalgets betænkning afgivet den 16. maj 1991.«

2. Inden lovens ikrafttræden udsendte Sundhedsstyrelsen en vejledning om kiropraktorloven, herunder om anvendelse af lovens § 7, stk. 3.

I slutningen af februar måned 1992 meddelte Praktiserende Lægers Organisation organisationens medlemmer, at man frarådede de praktiserende læger at udfærdige den særlige erklæring, indtil en række spørgsmål forelå afklarede.

Som følge heraf udsendte Sundhedsstyrelsen en redegørelse af 25. marts 1992 vedrørende lægers ansvar ved udfærdigelse af erklæring om, at et barn ikke har sygdomme eller sygdomstilstande, som kontraindicerer behandling hos kiropraktor.

I redegørelsen klargjorde Sundhedsstyrelsen for ansvarsfordelingen mellem læger og kiropraktorer ved anvendelsen af kiropraktorlovens § 7, stk. 3. I redegørelsen blev det bl.a. anført, at det var sundhedsstyrelsens opfattelse, at særlig undersøgelse af spædbørn med henblik på kiropraktorbehandling ikke skulle være nødvendig, såfremt lægen ikke har mistanke om særlige forhold, og barnet er i god

trivsel. Sundhedsstyrelsen understregede endvidere, at kiropraktoren som autoriseret medicinalperson har et selvstændigt ansvar for sin virksomhed. Sundhedsstyrelsen præciserede, at får en kiropraktor et barn under 1 år til behandling, har kiropraktoren et selvstændigt ansvar for, at barnet ikke har sygdomme, der kontraindicerer kiropraktisk behandling. Sundhedsstyrelsen understregede endeligt i redegørelsen, at lægens ansvar ved udfærdigelse af en erklæring alene vil være at undersøge barnet med henblik på konstatering af, om der foreligger umiddelbart sygelige tilstande, som kontraindicerer dette.

3. Læge Ole Svendsen, formand for Praktiserende Lægers Organisation, udtalte herefter den 5. april 1992 til Berlingske Tidende, at han ønskede en klar fordeling af ansvaret. Enten ved at Folketinget forbød kiropraktorer at behandle børn under 1 år eller ved at afskaffe reglen om, at læger skal skrive under på, at børnene er raske.

4. Dansk Kiropraktor-Forening har løbende registreret udviklingen med hensyn til behandling af børn under 1 år.

Den foretagne undersøgelse bygger på indberetninger fra 107 klinikker. Undersøgelsen vedrører de første 8 måneder i 1990, 1991 og 1992.

Klinikkerne behandlede i

1990: 1875 børn

1991: 1452 børn

1992: 369 børn

Undersøgelsen viser for det første, at presseomtalen i 1991 i forbindelse med lovens vedtagelse allerede på daværende tidspunkt gav et fald i antallet af børn under 1 år, behandlet hos kiropraktor.

For det andet at antallet af spædbørn hos kiropraktorerne i 1992 er faldet med 75 pct. i forhold til 1991 og 80 pct. i forhold til 1990.

Undersøgelsen viser også, at mens der for de første 4 måneder af 1992 blev behandlet 205 børn, var tallet 164 for de seneste 4 måneder. Sundhedsstyrelsens redegørelse af 25. marts